

Vzpurná arod jka

Vyšlo také v tištné verzi

Objednat míte na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

Kristen Ciccarelli
Vzpurná arod jka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
ádná ást této publikace nesmí být rozši ována
bez písemného souhlasu majitel práv.

ALBATROS MEDIA

VZPURNÁ ČARODĚJKA

KRISTEN
CICCARELLI

COO
BOO

P elo ila Magdaléna Lüdtké Farnesi

REBEL WITCH copyright © 2025 by Kristen Ciccarelli

All rights reserved

Translation © Magdaléna Lüdtké Farnesi, 2025

Jacket illustration of moth by Sasha Vinogradova

ISBN tišt né verze 978-80-267-4045-2

ISBN e-knihy 978-80-267-4048-3 (1. zve ejn ní, 2025) (PDF)

ISBN e-knihy 978-80-267-4066-7 (1. zve ejn ní, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-267-4067-4 (1. zve ejn ní, 2025) (mobi)

Pro state né, kte í svítí na cestu

ÁST PRVNÍ

Na začátku byla tma, dokud se Sedm sester nerozesmálo a nevyklesalo tím ohostroj svéta. Sestry pak vyšlapaly jeho vlny a vytesaly jeho b ehy. Vdechly život všem v cem a svázaly svět láskou, dobrotou a krásou.

Nemohly ale zstat navdy. Ne se přesunuly dál, vybraly si pár vyvolených, kteří mli v době jejich nepřítomnosti na svět dávat pozor. Aby se jim to daílo, dostali titostřáci od Sester dar.

Dar magie.

Pak Sestry zmizely, jako kdy uhasne plamen.

MÝTUS O STVO ENÍ SV ĚTA
KULTU PRASTARÝCH

JEDNA

GIDEON

Gideon se popotáhl za kabát ukradené uniformy. Tmav zelená látka byla ztuhlá, jako by ji ještě nikdo poádně nenosil.

Ten ubohý voják, kterému Gideon ten kousek šatstva zcizil, teď ležel svázaný v bezvědomí v komoře ve třetím poschodí Larkmontského paláce. Ty i jeho kolegové tolik šťastí neměli, a proto se jejich bezvládná těla vznášela v ledových vodách ordu.

Neměl na vybranou.

Gideon pronikl hluboko do srdce nepřátelského území. Kdyby ho tu dopadli, smrt by byla ještě tou lepší možností.

Jeho myšlenky temně kontrastovaly s rozzářeným tanem ním sám princ Sorena, v němž stál. Hudební nástroj se rozšuměl v pípravě na soukromý recitál, který měl každou chvíli začít. Nad hlavou příchozím kynuly vstřícné lustry, zatímco se sloupci proplétali mezi nablýskanými hosty a nabízelí poslední občerstvení předtím, než spustí hudba.

Gideon postával u stěny a sledoval dle ní v místnosti podobně jako ostatní strážníci, ale pohledem neustále hledal svoji konštantu: nádhernou dívku ve zlatých šatech.

Rune Wintersovou.

Princ Soren stál t sn vedle ní a tiskl jí d v rn dla na bedra. Umbrijský princ na sob m l oblek šitý na míru a p es rameno elegantn p ehozený pláš se st íbrným ro dovým erbem. Hladovýma o ima hltal Runiny šaty, ím pobízela své bohaté p átele, aby d lali to samé.

U jen p i tom pohledu se Gideonovi p nila krev.

Ty šaty byly vskutku nádherné – to nemohl pop ít. Ušil je jist n jaký nóbl návrhá a asi stály celé jm ní. Jen e si v nich Rune v bec nebyla podobná. Zlatá jí neslušela a st ih byl na ni p íliš strohý. Výst ih ve tvaru V kon il vep edu jen pár centimetr nad pupíkem a vzadu kousek nad bedry, ím hlasit k i el do sv taPodívejte se na ni! Je jen moje!

Princ si p ál, aby hosté obdivovali krásnou árod jni ci po jeho boku. Pro Sorena byla n co jako exotická by tost. ívoucí artefakt, který si cht l mermomocí p idat do sbírky.

Pokud byly informace od Harrow správné, po ádal ji princ p ed týdnem o ruku a Rune svolila pod jednou podmínkou: pokud ji Soren cht l za enu, musel postavit Cressid armádu.

To proto se Gideon na tuhle práci p íhlásil dobrovoln .

S armádou po boku by toti Cressida vytáhla do boje proti nové republice. Kdyby vyhrála, nastolila by další vládu árod jnic, a to by mnoho lidí stálo ívot.

To Gideon nemohl dopustit. Pokud byla Rune spojova cím lánkem toho ohavného sp áhnutí Cressidy a Sorena, nemohl ji nechat na ívu.

Gideon m l rozkaz zabít a hodlal ho splnit. Tady. Dnes v noci.

Celý ve er ekal na p íle itost. Stál u st ny tane ního sálu, potil se v ukradené uniform a sledoval, jak Rune

irtuje se svým královským snoubencem. A taky jak on její koketerii oplácí – jak po ní p ejí dí hladovýma ruka ma a hltá ji povýšeným pohledem.

Gideona to p ivád lo k šílenství.

Alex sotva spo inul v zemi a Rune u se zaslíbila jiné mu. A ke všemu ještě samotnému princí.

Tak tohle celou dobu cht la? Prince?

Jak hloupý byl, kdy si myslel, e u ní kdy m l šanci.

Gideon se dotkl pistole u pasu. Byl p ipravený. Víc ne to. Pot eboval u jen p íhodnou chvílí...

„Stýská se vám po domov ?“

Gideon si zm il krou ek host kolem Rune a Sore na, ne jeho o i p istály na tom, kdo v tu pronesl. Byla to mladá ena s vlasy zlatými jako pšenice spletenými do korunky z cop .

Rune se zasmála. „Opravdu lov ku m e chyb t mís to, kde ho všichni cht jí zabít?“

Gideon sledoval, jak si tiskne sklenku se šampa ským k rudým rt m, aby ji naklonila a nechala si stéct poslední doušek do úst.

To dnes byla u její t etí skleni ka.

Ne e by to Gideon po ítal.

„Jaké to tam bylo p ed revolucí?“

„My arod jnice jsme ily jako vy tady.“ Gestem ob sáhla velkolepou sí , v ní stáli, plnou t pytivých lustr a mramorových sloup podpírajících malovaný strop. „Naše ivoty byly napln né hudbou, krásou a um ním...“

Ano, pomyslel si GideoA. všechen váš luxus šel na úkor našeho utrpení.

Šum ní a tichý zp v houslí za aly sílit. Gideon se za díval na druhou stranu sálu, kde si za ali hosté pomalu sedat na p ichystané idle p ed hudebníky.

„Tenhle iivotní styl nám byl ale uzmut ve chvíli, kdy do paláce vpadl Gideon Sharpe se svými revolucionáři.“

Kdy z jejích rt zaslechl své jméno, zase na ni upel pozornost.

„Dv královny zavraždil přímo v postelích, zatímco jeho soudruzi pobili v ulicích zbytek z nás. Gideon by je býval nechal ipravit o iivot i m , kdyby m Cressida nezachránila.“

Gideon se naje iDost jsi toho vynechala, holubi ko.

„Musí ti krvácet srdce,“ ozval se princ a klouby pomalu p ejel po Runiných zádech a n kam dol , „kdy ses ocitla tak daleko od domova a víš, jaké hr zy se tam d jí... Jsem rád, e jsi toho ušet ena.“

Soren ji objal kolem pasu, tak e to vypadalo skoro jako konejšivé gesto, a koli ve skute nosti bylo spíš p ipomín kou, e mu Rune pat í.

Gideon zakrou il napru enými rameny, aby se trochu uvolnil.

„arod jnice tam po ád masakrují jen proto, e jsou, kým jsou,“ ekla Rune a z bezpe í Sorenovy náru-e se za dívala na svou prázdnou sklenku. „Nikdy nebudu skute n svobodná, dokud nebude sm t voln dýchat i poslední z mých sester.“

Šum ní nástroj utichlo a n kdo hlasit ohlásil, e-prá v za íná recitál.

Jeden po druhém se krou ky host p esunuly blí- k hu debník m.

Soren si propletl prsty s Runinými a u ji táhl k idli. Ud lali ale sotva dva kroky, ne spustila první skladba a Rune se zastavila.

Gideon si všiml, jak sebou trhla.

„Je všechno v po ádku?“ oto il se k ní princ.

Jak hudba zesilovala, Gideon se zadíval na muzikanty. Ta skladba mu byla pov domá, jen netušil, odkud p es n ji zná.

„Já... musím si odsko it.“ Vypadalo to, e má Rune co d lat, aby se ovládla. „Hned jsem zpátky.“

„Neblázni,“ ozval se Soren, „v dy koncert sotva za al.“ Pak ztišil hlas. „Tenhle recitál je p ece pro Rune. Na oslavu našich zásnub. Musíš být u toho.“

Dlaní stiskl tu její tak siln , a jí zb lely klouby.

Gideon p imhou il o i. Napnul t lo jako pru inu, zatímco se díval, jak Soren vle e Rune k hudebník m. K tomu, od eho se práv sna ila uniknout.

„Pot ebuju...“ pokusila se mu vyprostit. Kdy se zdálo, e ji Soren stiskl ješt siln ji a odmítá ji nechat jít, opustil Gideon svoji pozici u st ny a ud lal krok vp ed. Strá e postavené o deset krok dál se na n ho podívaly, aby mu p ipomn ly, e je obklí en nep áteli a nem l by na sebe poutat zbyte nou pozornost.

Krom toho Rune zachránit nepot ebovala. Tohle bylo nad slunce jasné nejpoz d ji ve chvíli, kdy se postavila p í mo p ed Sorena a zastoupila mu cestu k adám idlí.

„Slibuju, e moc nezameškám.“ Postavila se na špi ky, objala bledými pa emi prince kolem krku a rty mu lehoun ce p itiskla na tvá . Kdy Sorenova volná ruka sklouzla k jejímu boku, aby polaskala jeho k ivku, dodala Rune: „Dnes ve er, a bude po koncert a hosté p jdou dom , jsem si pro tebe n co p ipravila.“

P i t ch slovech spadlo Gideonovi srdce a do kalhot. Zatímco pozoroval, jak Soren dlaní klou e po Runin elisti, t lo se mu prom nilo v kámen.

„N co neoby ejného?“ zamumlal princ, kdy se sklo nil, aby Rune políbil.

Ta mu prsty zabořila do hrdla a polibek mu opřela, aby viděl, na co se dnes může těšit. Soren si jí přitáhl blíž a Gideon viděl, že to není poprvé, co se jeden druhého takto dotýkají. Ti dva už se líbali. A pravděpodobně i na co víc.

To poznání v něm na co probudilo. Na co rozechvělého a bolavého. Omotalo se mu to kolem hrudníku a hrozilo, že ho stáhne do hlubších hlubin.

Dost.

Gideon sáhl po pistoli.

Než to všechno ale stihl skončit, vyklouzla Rune Sorenovi z objetí.

„Myslím, že se ti to překvapení bude moc líbit,“ špitla s rýčnými líčky, zatímco pomalu couvala. „Jestli pak za tu chvíli, co budu pryč, uhádneš, co to je?“

Rune koketně mrkla a princovy oči potměly. Chce.

Gideonovi se zvedl žaludek.

Otočila se na patku a odvrátila, zatímco Soren s Gideonem zůstali v sále a jen se za ní dívali. Její šaty nenechávaly nic na představivosti.

Spěchala kolem hostů mířících ke svým stolkům a strážník rozestavěných u stěn. Jak tak chvatně pokračovala ke dveřím, skoro se srazila se sloukou, která jimi procházela, a jen tak tak stihla zastavit dříve, než by to skončilo nepříjemnou srážkou. Mladá žena zabalancovala s tácem plným sklenic v jedné a lahví whisky v druhé ruce.

Gideon sledoval, jak si s tou dívkou Rune vyměnila pár slov, vzala jí z ruky lahev a zmizela na chodbě.

Už je to tady.

Ten moment, na který Gideon celou dobu čekal.

DV

RUNE

Nebre , nebre , nebre .

V o ích ji štípaly slzy, jak utíkala chodbou kolem stoic-
kých strá í v tmav zelených uniformách. Byla ráda, e
jim krempy stínily tvá e a ona z nich nemohla vy íst, co
si o ní ti lidé asi tak myslí.

Nemohla si dovolit prolévat slzy. Ne tady. Ne, kdy na
ni všichni zírali.

Jen e a b ela, jak cht la rychle, skladb linoucí se ze
sálu utéct nemohla. Ka dý tón jí proklál srdce jako šíp.

Byla to toti Alexov písni ka.

Ta tou ebná melodie p enesla Rune zp t do Wintersea,
kde od dve í knihovny sledovala svého nejlepšího p ítele,
jak se sklán l nad klávesami piana a jeho ruce napl ovaly
místnost kouzlem.

Alexander Sharpe.

Ta skladba – ta, která ji te vyhnala na chodbu – byla
poslední, kterou kdy napsal.

Rune se dotkla krou ku, který jí ješt stále spo íval na
prstu, a srdce jí zaplavil zármutek. Marn šátrala po n
em, co by ji od té hrozné vlny, od toho p íserného
uchránilo, ale zbyly jí jen prázdné ruce.

To proto ze sálu musela utéct dříve, než by se zhroutila v slzách uprostřed večírku na oslavu jejich zasnub s princem.

Teď bychom byli svoji.

Bývala by si daleko raději vzala Alexe než Sorena. Alex byl její nejlepší přítel a kromě babičky jediný člověk na světě, který ji kdy opravdu miloval. Snad do něj ho nebyla zamilovaná, ale kdyby tomu dala dost času, možná by se to nakonec změnilo.

Jenže Alex nebyl tím jediným, co Rune scházelo.

Pokud k sobě měla být upřímná, stýskalo se jí po domově.

Po domově.

To slovo ji bodlo u srdce.

Před chvílí v sále se jí Sorenova kamarádka zeptala, zda se jí stýská po nové republice, a Rune tu otázku jen se smíchem přehléla.

Ale po pravdě?

Po pravdě se jí stýskalo po babiččiných zahradách s pytlíčky se rosou. Chyběly jí projíždky na Lady s jejími nejdřívejšími kouty Wintersea i v němž mohla, les a polí. Tesknila po vlně a bouřkách.

V Umbrii i jejím hlavním městě Caelisu se jí líbilo. Obdivovala architekturu, umění, kulturu a módu, chutnalo jí místní jídlo a užívala si toho, že tu nikdo nemohl nic proti ní arodějně, ale její radost byla po řadě nadšením pouhého návštěvníka. Skutečně sem totiž nepatřila.

Neuvdomila si, že by to takhle mohla cítit, když -souhlasila, že si vezme za muže Alexe Sharpea a odjede s ním z nové republiky. Netušila, že na ostrov nechá své srdce.

Mohlo se člověku vbec stýskat po místě, kde mu všichni usilovali o život?

Rune stiskla útlé hrdlo lahve od whisky. Jistě ano.

Kdyby na ni nežíraly tucty strážníci, lila by do sebe tu palivou tekutinu rovnou z lahve. Ti sklenky šampašského ji malinko otupily, zahály v aludku a zjemnily okraje jejího zorného pole. Jen tak teple jívala v tšinu ve er – v mlze alkoholového opojení.

Pokud ale měla pěkonnatěně potěbovala víc než pouhé tři sklenky alkoholu. Chtělo by to rovnou celou vanu.

Jak Alexova skladba nabírala na intenzitě a její melancholický zvuk se jí zářval a do morku kostí, vykasala si Rune šaty a dala se do běhu. Chvatně se ještě ohlédla přes rameno, aby se ujistila, že za ní nejde Soren.

Soren. Její snoubenec.

Rune se zachvěla a na místech, kde se jí dotýkal, cítila jen otuplost.

Dnes večer, a bude po koncertě a hosté pojedou domů, jsem si pro tebe něco připravila

Na těle jí vyskočily studené krápy je potu.

Proč jsem tohle řekla?

Rune ve skutečnosti nic neplánovala. Jen potěbovala utěct.

Z představy, že za Sorenem dnes ~~zavaz~~ jde, se jí zvedal aludek. To by raději zamířila rovnou do moře s kapsami plnými kamení.

Donutěho, aby to chtělo.

Takový rozkaz dala Cressida Rune, sotva dorazily do Umbrie. Poručila jí, aby neodolatelně zapůsobila na Sorena Norda, umbrijského prince.

Přece jen to bylo to, v čem Rune vynikala.

Uměla uchvacovat muže.

Soren vlastnil celou otělu válečných lodí. Jako-bývalý admirál královského námořnictva byl zcestovalý a rád

sbíral krásné a exotické p ed m ty. Ze všeho nejlepší na n m ale byl fakt, e v dy cítil s arod jnicemi, a navíc se proslýchalo, e si hledá nev stu.

A tak na n ho jednoho ve era po operním p edstave ní Rune po kala. Cressida z bezpe í vzdálen jšího k ídla budovy sledovala, jak Rune postává p ed jeho ló í, aby mu zastoupila cestu, sotva se z ní vyloupne. Princ do ní skute n vrazil a polil jí velmi drahé šaty vínem.

Soren se zhrozil nad svou nešikovností. Ale Rune mu nehodu velkodušn odpustila. Aby jí to princ n jak vyna hradil, pozval ji hned p íští den na balet. A pak ješt dva následující ve ery do divadla. Ne se nadála, nezapadlo slunce, ani by se vid li. Vydávali se spolu na procházky a projí ky v ko á e. Ve e eli jen sami dva.

Princ byl Rune unesen a ona jen šikovn p ikládala pod ohe jeho náklonnosti. Podávala dokonalý herecký výkon a do chvíle, kdy m la v kapse to, co si Cressida p ála: ádost o ruku.

Tu ale Rune k Sorenov p ekvapení odmítla.

Nem u si t vzítprohlásila podle nau eného scéná e, dokud nebudou všechny arod jnice a do poslední v bezpe í.

P esn ji e eno: nehodlala se za n ho vdát do chvíle, ne postaví Cressid armádu, která by vytáhla proti nové republice.

Rune po s atku se Sorenem v nejmenším netou ila, stejn jako nem la zájem poslouchat, co jí p iká e Cressida. U jen p edstava, e pro ni pracuje, ji napl ovala sebenenávistí.

Jen e královna arod jnic zachránila ivot nejen jí, ale i Serafín . Cressida si nep ála její smrt – na rozdíl od Gideon a všech ostatních v nové republice. A hlavn : Cressida tou ila zachránit všechny arod jnice, které na

ostrov ještě z staly. Dívky, které n kdo p esn v této chvíli pobíjel jako zv .

Neuplynul týden, aby se k Rune nedonesla jména dalších zavražděných arodjnic. Krevní stráž zadržela Aurélii Kantorovou, mocnou jasnovidku – arodjnici, která dokáže nahlédnout do minulosti, přítomnosti i budoucnosti – a te ji využívala k vyhledávání skrýší všech ostatních dívek nadaných magií. Díky tomu dokázala Krevní stráž vypátrat a popravovat arodjnice s nemilosrdnou přesností. N kdy dokonce ti a ty i za týden.

Jen Prastaré v d ly, co Krevní stráž s Aurélií prováděla, aby všechny ty informace získala.

Kdysi by ji připadalo zachránit Karmínová m ra, ale ta se te p íopílá šampa ským motala v Larkmontském paláci na opa né stran Traka ové ú iny.

Jen se na sebe podívala, pomyslela si Rune. Oslovuješ s princí, zatímco tvoje sestry n kdo n kde vra dí.

Opustila je. A pokud Gideon Sharpea n kdo rychle neza staví, v nové republice brzy nezbyde u ani jediná arodjnice.

Kdyby byla Rune ještě na ostrov , u dávno by Aurélii vysvobodila z vazby, propašovala ji na kontinent, a ještě by u toho chránila další arodjky. Jen e jediná cesta-na svou bodu vedla po vod a v ka dém p ístavu se to jen hem ilo lovcí arodjnic a jejich psy cvičenými speciálně na pach magie. lovk je dokonce potkával i na lodích plujících z ostrova a na ostrov.

Jen jediná lo Arkádie- odmítala Krevní stráž i i se zvítat p ístup na palubu, co ovšem znamenalo; e lovcí arodjnic cestovali inkognito, a jakmile lo vplula do vod nové republiky, nasko íli na ni dva oha í, kte í arodjnice vy enichali ještě d ív, ne se jejich noha v bec dotkla ostrovní p dy.

Tak e i kdyby Rune nakrásn jasnovidku dostala ven, Krevní strá by stejn nep estala arod jnice honit. Jej špioni na kontinentu neúnavn pátrali po stopách Cres sidy Rosebloodové a jejím neustále se rozši ujícím dvo e, a pokud te m la republika v rukou i jasnovidku, bylo jen otázkou asu, ne objeví jejich skryš.

Nikdy nás nep estanou pronásledovat.

Jediným zp sobem, jak arod jnice ochránit, bylo zni it Krevní strá a novou republiku svrhnout.

A práv to se mohlo povést jedin tehdy, kdy na tr n usedne Cressida.

Rune si tuhle situaci p ála asi stejn jako pr st e hru níku. Ta holka byla zlá a podlá. Chladnokrevná vra edky n . Kdy si ale v hlav promítla alternativu – spole nost, která tou ila spoutat dívkám jako Rune kotníky, pod íz nout je a sledovat, jak jim s krví z t la uniká ivot –, uv domila si, e Cressida je po ád to menší ze dvou zel.

Proto e pod vládou arod jnické královny by byly as po arod jnice v bezpe í.

Se Sorenovou podporou Cressida zajistí, e u ádné z nich nikdo nezk iví ani vlásek.

Cressida byla v hlavním m st a piln shán la další a další spojence, ale m la se vrátit ka dým dnem. Jakmile se tu zase objeví, podepíšou se Sorenem dohodu, kterou u jeho právníci nachystali, ím zpe etí svou spolupráci.

A Rune si ho bude muset vzít.

P ed o ima se jí vyno ily dve e toalety. Zabodla do nich pohled. Jakmile bezpe n vklouzne dovnit , bude se moct sesypat a rozbre et. By t eba jen na pouhou minutu. A a ta minuta uplyne...

Rune mohutným trhnutím otev ela dve e, vešla dovnit a nechala je za sebou zase zapadnout.

Tmavou místnost osvětlovaly svíčky, které se ve svícnech na stěně a kolem umyvadla. Když přistoupila k výlevce, odšpuntovala lahev a po nádní si přihnula whisky, ať jí to štíplo na jazyku a v krku.

Myslela jsem, že jsem tohle všechno nechala za sebou.

Rune předpokládala, že to bude snadné. Přece jen byla zvyklá neustále něco předstírat a role „zbojčího snoubenky“ zněla jako hračka.

Jenže od Alexovy smrti si na ní všechno to lrtování, pikle a klam začaly vybírat svou daň. To proto se před Sorenovými přáteli málem zhroutila a teď tu na záchod svírá v ruce lahev whisky.

Poté co uprchla z nové republiky, si bláhově myslela, že bude moci konečně být sama sebou. Že u ní nebude muset hrát na hloupou kou, povrchní dámu ku z lepší společnosti, ale bude kráčet ulicemi za bílého dne jako arodnice. Jak skutečně Rune Wintersová.

Ale kdo to v bec je? Kdo je opravdová Rune?

Rychle tu otázku zahnila.

Stejně na tom nesejde. Cessida potřebovala armádu a Soren jí měl. Runiným úkolem bylo ji získat. Takže záleželo jen na tom, kým te být. Usetřela holkou, která zničí Krevní stráhu a konečně zajistí všem arodnicím bezpečnost.

To zvládneš. Pamatuji, co je v sázce.

U umyvadla si znovu dlouze přihnula whisky. Jakmile ji ta zvláštní chuť pošimrala na jazyku, trochu se zachvěla a zadívala do zrcadla. Po tvářích jí tekly slzy.

Její odraz na ni upíral zarudlé oči a na tvářích jí vykvetly nové skvrny.

Sklouzla pohledem dolů. Zlaté šaty, které jí Soren daroval, se jí v bec netrefily do vkusu. Zlatou zatím v dycky

používala jen na drobné akcenty – jinak by na sebe pou-
tala příliš mnoho pozornosti. A ten stihl byl... ostrý jako
břitva a odhaloval snad úplně všechno.

Vbec se jí to nelíbilo.

Hned si vzpomněla na úplně jiný model. Na ten, který
jí padl jako žádný jiný předtím ani potom, protože ten,
který jí ho daroval, v důle nejen, co si žádá její tělo, ale i po-
em prahne její duše.

Rune tu myšlenku zahнала do úst, ne do ní stačila za-
tnout drápy.

Ne. Te nebudemyslet na Gideona Sharpea. S takovým
sním už skončila.

A na to, že... možná ne tak úplně.

Stejně jako Alex jí i Gideon požádal o ruku. Sice ne-
tak úplně v manželství, ale rozhodně v partnerství a spo-
lečné budoucnosti.

Sevěla dlaně v pěst.

Gideon to nikdy nemiloval. Měl rád jen tu dívku, za ní-
to měl. A tak na jeho nabídku nesejde.

Gideon by totiž arod jníci nikdy milovat nemohl.

Sama nevěděla, co ji trápilo víc – zda to, že ji miloval
Alex, nebo to, že Gideon ne.

Rune si byla tak jistá, že ji kapitán Krevní stráže jed-
nou dopadne, jak také přísahal, ale ubíhly už dva měsíce
a on se zatím ani neukázal.

Možná se rozhodl, že mu za pomstu nestojím.

Možná prostě jde dál a už na to nemyslí.

Rune zatnula pěst.

Kdo se staral, jaký k tomu měl důvod? Gideon jí prostě
zmizel ze života.

V očích jí štípaly slzy ostřejší než whisky. Znovu si přis-
hlula v naději, že ji alkohol otupí natolik, aby se mohla

klidně vrátit do sálu. Teď u Alexova písnička určitě dohrála.

Jen její nohy odmítly poslechnout, otočit se a odnést ji zpět.

Rune se zadívala na prsten na své ruce a nechala pářič s lahví smutně klesnout.

Je pryč. A nikdy se nevrátí. Na smutně jí mám celé dva měsíce. Je čas se pohnout dál.

Alex by jistě pochopil, proč tohle musí udělat. Proč se musí vdát za Sorena. Nelíbilo by se mu to, ale rozuměl by jejím pohnutkám a odpustil jí.

A právě myšlenka na něho – na toho hodného, laskavého, ochranného Alexe – a na to, že by jí i tentokrát odpustil, dorazila.

Místo toho, aby se Rune sebrala, se stal pravý opak. Něco se jí dralo z hrudi ven. Když ovšem popadla keramický okraj umyvadla v zoufalé snaze ten přívětivý cit zahnat.

Jen to nešlo.

Zármutek se z ní vyvalil jako obrovská nezadržitelná vlna.

Rune se jako ořivot drala okraje umyvadla, zatímco se jí z hrdla draly tiché, rozechvělé vzlyky a smutek jí ovíjel jako řetězy, které ji táhly svou vahou k zemi. To všechno jí přemohlo natolik, že skoro neslyšela, jak za jejími zády vrzly dveře.

A když jí zrak kalily potoky slz, neušel jí záblesk tmavě zelené uniformy v zrcadle.

Skvělé. Soren pro mě poslal jednoho ze svých mužů.

To nemohla být ani pět minut o samotě?

A takhle teď přežije zbytek svých dní?

Dlaně si setřela slzy a znovu nasadila úsměv – svou osvědčenou zbraň. Ten, který zakrýval prázdnotu v její

duši. Už ho chtěla pouít na nic netušícího vojáka, kdy ji zastavil další pohled do zrcadla. Ty kruté sevřenérty by poznala kdykoli a kdekoli.

Gideon si posunul klobouk zela a namíil na Rune pistoli.

Kdy se jejich pohledy setkaly, bouílo její srdce jako uragán.

A já si myslela, e jsi na m zapomníl.

T I

GIDEON

Kdy pozvedl zbraň ke smrtícímu výstřelu, udělal první chybu.

Ne stiskl spouš, podíval se na Rune.

Ty chladné šedivé oči se mu zavrtaly a do duše. Byly to ty, které ho strašily noc za nocí. Oči dívky, na kterou chtěl zapomenout.

Ale proč pláče?

Gideon sevřel pistoli pevněji.

Na tom nesejde. Je mi to jedno.

Přesto se u něj nedokázal tvářit, že slzy, které jí stékaly po tvářích, nevidí. Nemohl ignorovat lahev whisky v její ruce – teď o poznání prázdnější, než kdy Rune utekla ze sálu.

U jen pohled na ni hrozil tím, že v něm něco zlomí. Byl to nebezpečný, rušivý pocit. Gideon se proti němu potěboval obrnit.

„N které v cí se nikdy nezmění, co?“

Rune si klidně povídala se zrcadlem, zatímco mu její odraz pevně hleděl do očí. Gideon odolal pokušení pohledit linie jejích zlatých šatí.

Tak už ji zastav, sakra!

„P ikrást se za d v etem do koupelny s úmyslem ho za bít je tv j denní chleba. Nebo se mýlím, Gideone Sharpe?“

„Zvláštní, jak si dnes celý ve er musíš brát moje jmé no do úst.“

Pohled jí ztvrdl jako cínová slitina. „Co by ti asi ekl bratr, kdyby t takhle vid l?“

Ta slova ho zasáhla jako polí ek. Chvatn ze sebe to nep íjemné štípnutí set ásl a p inutil se pamatovat na to, e má p ed sebou árod jníci a mistryni klamu. U- jed nou se jí poda ilo ho p esv d it, e je nevinná dívka. A e ho miluje. Jen e ona zatím tajn zachra ovala árod jní ce, aby z nich mohla postavit Cressid armádu. A to ani nezmi oval fakt, e byla zasnoubená s Alexem.

S Alexem.

„To ty m eš za to, e je m j bratr mrtv ý.“

Rune se k n mu oto ila, a tak si nemohl pomoci. O i ma p ejel po vyzývavém vé kovém výst ihu jejích šat , který te m l tém na dosah ruky. Vid l toho a p íliš mnoho.

Polkl a ost e se nadechl. „Ty šaty na tob vypadají sm šn .“

Lhá i.

Rune mu to spolkla i s navijákem a jen jí zlostn -zazá i ly o i. „Myslím, e Soren by s tebou nesouhlasil. Nem e ode m odtrhnout ruce.“

Gideona zaplavila vlna jedu.

Rune s úšklebkem zvedla bradu.

Dob e si pamatoval, jak si s princem propletla prsty. Jak št d e ji zasypával polibky. Jak se od n ho Rune ne hnula ani na krok a nechala ho, aby ji p edvád l všem svým p átel m.

Gideonovi nikdy nic takového nedop ála.

Tím mu jen připomněla, jak moc jí nebyl hoden. V dycky to tak bylo. Co ho to vůbec napadlo si myslet, aby se spokojila s ním kým tak obyčejným jako on?

Od samého začátku jí to baštil jako divný mamlas.

„Dost jsi zvedla lahev,“ řekl, „kdy sis polila rovnou na prince.“

Tvá jí ztuhla do pískové masky, ale nebyl to ten výraz, na který byl u ní už zvyklý. Po masce frivolní koketky z lepší společnosti už nezbyla ani stopa. Teď se jí ve tváři usadila jen kamenná prázdnota.

„Naopak. Dnes už od svých nápadníků požaduji pouze to, aby mě nechtli zabít. To by v těšinu lidí označilo spíše zanížení ekvání.“

„Řekni mi, co chceš.“ Gideon narovnal ramena, aby měl pevnější ruku, a jejich debatu výstředně rychle ukončil. „Já jsem jen rád, že tu Alex není a nemůže tedy vidět, jak rychle jsi na něj zapomněla a klidně si jdeš dál.“

Ta slova Rune ošidně zasáhla. Znovu sevala pští. „Kdyby tady Alex byl, nemusela bych na nikoho započmínat.“

„Dokud by ovšem neodhalil pravdu a nepochopil, že jsi jen proradná malá...“

Rune po něm mrštila lahví whisky.

Gideon hbit uhnul, jen vlasy mu poechral závan v tře, jak kolem jeho hlavy prosvištělo těžké sklo. Lahev do padla na stůl za ním a sklenicí se rozbila. Za límec mu dopadlo pár kapek alkoholu. Kolem se mihla rozmazaná zlatá šmouha a Gideon si téměř příliš pozdě uvědomil, že se mu Rune pokouší utéct k východu.

ekal spíše áry než obyčejnou hozenou lahev.

Na poslední chvíli ji popadl kolem pasu a přitiskl ke stěně. Slyšel, jak jí to vyrazilo z plic vzduch. Ne se

vzpamatovala, pítla jí záp stí nad hlavu a kolenem pro
nikl mezi její nohy. Byla v pasti.

Rune lapala po dechu a nenávistn se na n ho mra ila.

Zatímco jí jednou rukou p idr oval záp stí, p ilo il jí
pistoli ke spánku.

Obklopila ho její podmanivá v n – aroma jalovce
a mo ské soli. Hrozilo, e ho to oslabí. S rozbušeným srd
cem polkl. Její blízkost byla nebezpe ná.

„P ála bych si, aby Alex p ed tu kulku nikdy nesko il,“
zašeptala, „proto e pak bys totykd by zem el. Ké
bys to býval byl ty!“

Ta slova ho zabořila, jako by mu vrazila do b ícha re
zavou kudlu. Kolikrát si on p ál to samé?

Moc dob e si to pamatoval: Cressidu, jak ho vyzývala,
aby šel s ní, a potom zvedla zbra , sotva ji odmítl poslech
nout. Ješt p ed sebou vid l Alexe, který se nechal tre t
kulkou ur enou pro n j.

Ješt stále mu v uších dozníval Runin výk ik. P ed
o ima mu vystával její obraz, jak pot ísn ná bratrovou
krví svírala jeho umírající t lo.

A p ece. Kdyby Rune Cressid Rosebloodové nikdy
nepomohla, Alex by te il. Cressida vyst elila, ale Rune
jí pomohla se schovat. Celou dobu byla sp a ená s Gideo
novou nejv tší nep ítelkyní, a i te se dál sna ila pomoci
Alexov vra edkyni na tr n.

Proto jsi tady.

Kdy se zamiloval do své ob ti, zradil novou republiku.
Podezíral Rune, e je Karmínovou m rou, za ní se celé
dva roky honil, a p esto se do ní zakoukal.

Jen e Rune Gideonu nikdy nemilovala – všechno to byla
jen dokonale promyšlená fraška. Celou dobu p edstírala,
jak se mu dvo í, ale její srdce ve skute nosti pat ilo Alexovi.

Co e to na konci ekla?

Tv j bratr je v tší chlap, ne kdy budeš ty.

Rune p im la Gideonu uvít, e by n kdo jako ona mohl milovat n koho, jako byl on. A to byla le . Nikdy jí nebyl dost dobrý, a tak to i z stane.

Jen e Gideon se odmítal podívat pravdu do o í.

Tak moc po Rune tou il.

Proto e jsem slaboch.

U jen tím, e k ní n co za al cítit, se zpronev il re publice, kterou pomohl vybudovat, kamarád m a vojá k m, po jejich boku se zap ísáhl bojovat, i lidu, který slíbil chránit. Rune ho oslabila a n kte í za to museli za platit ivotem. Pokra ovalo by to po ád dál, kdyby tomu Gideon neu inil p ítr .

To proto byl tady. Aby si ze srdce tu slabost vytrhl tím, e odstraní její zdroj. Rune Díru, která mu potom zbyde v hrudi, zalije roztavenou ocelí, jí se nakonec scelí a bude siln jší a chladn jší ne elezo.

P ítl il pistoli Rune ke spánku.

Netrhla sebou ani neodvrátila zrak. Jen se mu zadí vala do o í, jako by práv na tuto chvíli ekala. Jako by ekalana n ho.

„Jen do toho. Zmá kni ten kohoutek.“

„To taky plánuju ud lat.“

„Jo? Tak tloka.“

Gideon u skoro zapomn l, jak jí planou o i, kdy se zlobí. Byly rozbo sn né jako bou ka, do ní by se nejrad ji vrhnul.

„Oba víme, co mi chceš provést, Gideon. No a te máš šanci.“

Pohledem sklouzl k jejím úst m. „Nemáš ani p edstavu, co všechno bych ti cht l provést.“

Z takové blízkosti si všiml úplně všeho: jejích na puchlých, zarudlých očí, rovinových skvrn na její tváři i schnoucích slz na líčkách.

Alkoholu, který z ní táhl.

Gideon viděl, že si Rune občas ráda něco dobrého dopřála, ale tohle bylo úplně něco jiného.

„Smrdíš jak hospoda,“ zamračil se.

„Slova gentlemana,“ zavrčela ochraptle ona.

„Tím jsem nikdy nebyl,“ naklonil se blíž, „a pokud sis mě s nějakým spletla, tak je to tvoje chyba.“

Nemohl jen tak vytáhnout, že vnímal každou centimetr jejího těla. Cítil teplo jejích stehů na svých kolenou, horečný tlukot tepu pod svou dlaní. Byla stejně drobná a měkká, jak si ji pamatoval. Dokonalá.

Gideon se epadla zoufalá touha vzít její tvář do dlaní a zeptat se, co se děje. Zjistit, co ji tak rozesmutilo.

Rychle to pokušení zahnal.

Tohle s ním dělala. Stačilo, aby se na ni chvíli díval, a hned ho opouštěl zdravý rozum.

Je to chladnokrevná svůdkyně. Nenech se zase oklamat.

Rune otevřela ústa – snad aby ho mohla dál urážet –, když je k ní několik vojáků zmrazil na místě. Chodbou zazněl dusot holínek. Asi uslyšeli, jak se rozbila ta lahev, a tak te patřali po zdroji toho zvuku.

Gideon se rozhlédl po místnosti. Jediným východem z ní byly dveře za jeho zády, které ovšem vedly do chodby, po níž se teprve proháněl princovi muži. Jakmile by vystoupil, hned by viděl, kde se nachází, a proto by neměl kam upláchnout, rychle by ho zahnali hořkostí.

A pak by ho skoro jistě čekala smrt. Nebo možná ještě něco horšího. Kdyby ho zavázali do vězení, byl by vydán na pospas Cressid. To by si raději Gideon sám vzal život.

Pulz na Runin záp stí se pod tíhou jeho palce zrychlil. Sta ilo, aby vyjekla, a vojáci by ho objevili.

„Volej o pomoc,“ zašeptal, kdy se strá e p íblí ily ke dve ím, ani by spustil ruku s pistolí, „a já ti vyst elím mozek z hlavy.“

„Kdy budu potichu, stejn m zabiješ.“

Nemýlila se. Zdálo se však, e chce ít ješt o chvíli ku déle, proto e další slova její rty u neopustila.

Proklel se u jen za to váhání. M l sem vtrhnout, za st elit ji a utéct. ádné p emýšlení. Jen iny.

Jen e m l v dycky rad ji drsnou, divokou a neote sanou Rune ne tu, která se skrývala za maskou vybra ného stylu a vyrovnanosti. Kdyby tu p ed chvílí objevil tu druhou – krásnou dívku pudrující si dokonalý nosík s ú esem, z n ho nekouká ani vlásek, a róbou-bez je diného záhybu –, asi by si spolu te nepovídali, proto e by byla dávno mrtvá.

Jen e on tu našel hle Rune.

Jeho Rune.

A p kn rozrušenou.

Jeho nejní ší pudy mu velely jí naklonit hlavu a líbat ji, dokud by mu nesv íla, pro plakala.

Ne.Gideon zatnul zub ů je p ece pravý opak toho, co si opravdu p eju.

Jen e te , kdy na to myslel, u si to nedokázal vyhnat z hlavy a jeho mysl ho vlekla daleko nebezpe n jšími cesta mi. Kdy se k sob jejich t la tiskla naposled, le ela Rune pod ním. V jeho posteli. A on ji uctíval svými ústy. Šeptal jí sladké hlouposti do k e. Odevzdali se jeden druhému p i aktu, který u se nemohl odestát, a Gideon te musel nést d sledky svého rozhodnutí.

Tahle holka...

Tak moc si p ál jí být hoden. Dokonce si dovolil doufat, e by se to mohlo poda it. Tak hloupý ješt nedávno byl. U nikdy jí na její triky nesko ím.

„Vysv tli mi,“ zašeptal náhle, zatímco poslouchal, jak se na chodb vzdalují kroky. Navzdory situaci pot eboval znát odpov na svoji otázku. „Pomohla jsi Cressid zp t k moci, a koli jsi v d la, eho je schopná? Tou íš po strachu a krveprolití?“

„Pro ty, kte í m cht jí pronásledovat a pod íznout mi hrdlo?“ Rune nakr ila dokonalé obo í. „Co jiného bych jim m la p át?“

Gideon p imhou il o i. „A a to všechno skon í, tvoje milované arod jnice budou v bezpe í a nelítostná tyranka znovu na svém temné tr n , staneš se enou prince, který se k tob chová jako k trofeji. Tohle taky chceš? Aby t vystavovali jako cenný úlovek?“

Zdálo se, e zaváhala, ne vzdorovit naklonila hlavu. „Soren m ud lá š astn jší, ne bykte í jiníky mohli.“

U jen p edstava, e kdysi líbal ta ústa, z nich taková potupa vyšla.

„Mo ná oblaťneš ty ostatní, ale m u ne. Jen se na sebe podívej, Rune. Opíjíš se, a je ti z toho zle, jen abys p e ila pouhý ve er v jeho spole nosti.“ P ipomn lo mu to jeho samotného, co se mu v bec nelíbilo. „Jakø man elka Sorena Norda budeš p kn trp t.“

„Co ty o tom víš?“

„N co mo ná ano.“

V o ích jí zajisk ily blesky. „V dy m v bec neznáš.“

„Mo ná nic nevím.“ Rune Wintersøve zašeptal s ústy pouhé centimetry od t ch jejích, „ale M ru znám jako své boty. Ta se v kleci dr et nenechá.“

„Tak dost,“ cukla sebou Rune.

„Lituju mu e, který jí p ist ihne k idélka.“

„Ml u .“

„Rozlu se se svobodou, Rune.“

„Sklapni!“

Vzep ela se mu, tak e jí Gideon málem pustil záp stí. U zapomn l, jak je silná, a koli byla o polovinu menší ne on. Stáhl koleno, aby nad ní znovu získal kontrolu.

A to byla jeho druhá chyba.

Jakmile spustil nohu, kopl ho Rune p ímo do rozkroku.

V t le mu vybuchla bolest a celého ho ochromila. Místnost kolem se mu zableskla jasným bílým sv tlem. Gideon se prohnul v pase a zhroutil na zem, jak mu nesnesitelný tlak mezi nohama mazal p ed o ima celý sv t. Schoulil se do klubí ka, aby se chránil pro p ípad, e by se o podobný výpad cht la pokusit znovu.

Rune zatím zvedla jeho pistoli. „To máš za to, e jsi m odevzdal k o išt ní.“

Gideon zasténal v kalu i whisky, rozbitého skla a bolesti.

Najednou se rozlet ly dve e.

Místnost naplnil puch krve a kv t , sotva do ní vplula známá postava.

„Ale ale, Gideon Sharpe,“ zašvito il hlas, který-ho ješ t po ád strašil v t ch nejhorších no ních m rách, „jaké p íjemné p ekvapení.“

Sklouzl po n m její stín a jemu ztuhla v ilách krev. Gideon ani nezvedl hlavu. V d l, koho by uvid l: arød j nici s vlasy bílými jako b ezová k ra a o ima chladnýma jako zamrzlé mo e.

Cressidu Rosebloodovou.

Gideon pevn stiskl ví ka.

Sakra.

V dycky si říkal, že by bylo lepší zemít než skonit
Cresida v drápech, a že kdyby snad někdy padl do jejího
podruží, našel by způsoby, jak všechno skonit.

Zadíval se na pistoli v Runině ruce.

Tak bolestně daleko z jeho dosahu.

TY I

GIDEON

Strá e popadly Gideona za pa e, vytáhly ho na nohy a spoutaly mu ruce za zády.

Cressida se p ito ila blí . M la ješt mokré vlasy, jako by sem p ijela v bou ce. Její pohled se mu ost e jako n zavrtával do hrudi. Gideonovu bolest vyst ídal ochromu jící strach.

Jeho nejhorší no ní m ra se práv za ala plnit.

Cressida p elétla zrakem od n ho k Rune, která ješt svírala jeho pistoli a dál na n ho mí ila. V o ích mladé arod jnické královny se mihla otázka, kterou ovšem ne vyslovila. Jen natáhla ruku k voják m v tichém pokynutí, aby jí odevzdali klí e ke Gideonovým et z m.

„Avo, pot ebuju t ,“ oslovila mladou enu, která p išla s ní. „Všichni ostatní a vypadnou.“

Gideon tu dívku, je vykro ila vp ed, hned poznal. Byla to Ava Saersová – arod jnice a bývalá um lkyn , která na dvo e Rosebloodových tvo ila krásné jizvy na k i magií obda ených en. Za vlády královen sester bohaté arod jky rády zam stnávaly tv rkyn jizev – talentované emeslnice oplývající dovedností vy ezat zaklínací jizvy t ch nejnád hern jších tvar . Sestry Rosebloodovy si tak t la zdobily

navzájem, ale p i zvláštních p íle itostech také rády sáhly po Avin tvorb . Gideon si ješt vzpomínal, jak jim Ava s tém k ehkou lehkostí ryla do k e.

Byla také jednou z prvních arod jnic, které Karmínová m ra vysvobodila z vazební cely.

Ava si svázala rudohn dé vlasy na stranu, jak se to zrov na nosilo, a její safírové šaty se zat pytily ve sv tle sví ek, zatímco plavn krá ela ke své královn . Dnes se z ejm také p išla podívat na recitál.

Kolika arod jnicím tu asi Soren poskytuje úto išt ?

Kdy Ava s cvaknutím otev ela itry posetou kabelku, vytáhla no ík.

Cressida si rozeplula pláš a nechala ho klesnout na zem, tak e te Gideonovi nic nebránilo ve výhledu na její holé pa e plné st íb itých jizev. Všechny mu byly bo lestn pov domé.

Jako kv tinová zahrada za ínající u jejích záp stí a vinoucí se nahoru po pa ích a k ramen m.

Ava Cressid zaryla n do k e a dala se do práce. Ránu po rán p idávala okv tní lístky lilii v kv tinovém vzoru.

Vzduch prosytil pach Cressidiny magie: m d ná pachu krve smíchaná s odporn mdlou v ní r í.

Kdy Ava skon ila, Cress si namo ila prsty do erstvé krve, která jí vytékala z rány. Gideon zbledl, jak se arod jnice sklonila, aby na podlahu p ed ním nakreslila tou ervenou tekutinou magická znamení. Kouzlo ve vzduchu ješt zhoustlo, a sotva za alo ú inkovat, zvedl se-Gideonovi aludek.

Po nohou se mu za aly plazit tlusté šlahouny neviditelného b e anu, které ho p ipoutaly k zemi. Tam ale ne skon ily – plazily se mu po rukou, hrudi a ramenou, ne ho úpln znehlybnily.

Gideon se v jejich sev ení divoce cukal. Napínal svaly a zatínal zuby, jako by tu magii cht l zahnat pouhou silou v le. Jen e ím víc se jim vzpíral, tím t sn ji ho šlahouny obepínaly.

Cressidino kouzlo ho dr elo na míst .

A p esn tohle si zaslou íš.

Kdyby nezaváhal p i pohledu na Runiny slzy, kdyby byl prost jen zmá kl spouš , u by se dávno ítil zp t do Caelisu s další spln nou misí na kont .

Cressida vstala a p išla k n mu blí . Pak se zastavila.

„Rune?“ ohlédla se p es rameno. „Slyšela jsi, co jsem íkala?“

Kdy Gideon zabloudil o ima n kam za arod jnickou královnu, neušlo mu, e Rune ješt stojí pár krok za nimi, jako by ji p imrazil. V rukou stále tiskla pistoli namí enou p ímo na n ho a její šedé o i se skryly za výrazem, z n ho nedokázal nic vy íst.

Jejich pohledy se setkaly. Ve vzduchu zajisk ěla neviditelná energie.

Ukon i to. Ušet i m trápení.

V d la, co mu v minulosti Cressida d lala, a tak-si do kázala spo ítat, co mu královna provede te .

„Rune,“ zadíval se na ni prosebn ěle.

V o ích jí zu ěla bou e. Kdyby te opravdu stiskla ko houtek, nebylo by to ze soucitu, ale z úpln ě jiných, siln ějších pohnutek.

Cressida stanula mezi nimi. „Dej tu pistoli Av .“

Rune se vytrhla ze sít myšlenek, jako kdy p est ih ne nitku.

„Tu boucha ku, Rune.“

Sklopila o i ke zbrani v rukou. A pak ji jako poslušný p šák podala Av .

U se na Gideona ani nepodívala, jen se otočila a šla pryč, a jí pod podrádkami zapraskalo sklo z rozbité lahve. Jakmile za ní zapadly dveře, Gideon osaměl s Cressidou a její živoucí kůrou.

Jako by Rune byl jeho osud úplně lhostejný.

Ava se přitočila k umyvadlu a položila na jeho keramický okraj pistoli. Potom se zadívala do zrcadla a upravila si make-up.

„Jen se na nás podívej. Konečně zase spolu.“

Odtrhl oči ode dveří, kterými odešla Rune, a zamířil se znovu na nepřátelskou dvojici v koupelně. Cressida Rosebloodová byla nádherná – přinejmenším tím svým chladným, dýšivým způsobem. Bylo to jako ztratit se ve vánici a vidět, že vás ta smršť jistě připraví o život.

Po páření stékala krev a barvila jí prsty sytě rudou. Zastavila se kousek od Gideona a vytasila zaklínací nálož. Jeho plochou, srpkovitě zahnutou stenkou mu zvedla bradu, aby ho přinutila se na ni podívat.

Potom obrátila se k jeho hrdlu. „Přijel jsi na Larkmont sám?“ zeptala se.

Obcházel ho a nosem se otírala o jeho ramena, a se zastavila někde u jeho zad. Ucítil, jak mu v poutech cvakl klíček. Ať už za jinou zemi.

Zkusil zachytit nálož a Cressidu samotnou, ale jeho ruce ho nepoutal kov, nýbrž kouzlo.

Cressida kolem něj dále kroužila jako ralok a přejížděla mu epelí po těle, a mu znovu stanula tváří v tvář. Zahákla mu na límec ukradeného kabátu uniformy a trochu zatáhla, a mu z ní odletl vrchní knoflík. Gideon zaslechl, jak se mu pod slupkou vojenského šatu trhá košile.

Srdce mu začalo tlouct jako splašené.

„Co tu chceš?“

„Zavra dit Rune Wintersovou.“

Cressida pokračovala. Další odpáraný knoflík, další trhlina na košili. „Pro ?“

Gideon polkl. „Abych jí zabránil zpečetit alianci mezi tebou a Sorenem Nordem.“

„A vidíš tu rádu?“

Gideon se zarazil. Nechápal, na co se ho ptá.

Cressida hbitě sekla nožem, čímž rozpárala nejen kabát, ale i Gideonovu košili. Jakmile z ní ho látka spadla, stál tu s odhalenou hrudí.

S lehounce zkrouceným koutkem úst mu přejídl pohledem od krku dolů. Gideon to moc dobře znal. Na těle mu vyvstal ledový pot.

„Všechno jsi mi sebral, Gideone.“

„Skoro bych přišahal, ale to bylo právě naopak.“

„Skutečně bych ti ráda odpustila. Vážně.“

Onachce odpustíte?

„Poté co jsi mi zavraždil sestry, jsem si přála, abys třeba přišel. Měla jsem dost času si promyslet, co s tebou provedu, jakmile tě zase dostanu do rukou. Jenže jsem zjistila, že... jsem tvou dlužnicí.“

Gideon na ni vytěštil oči.

Zbláznila se snad?

Cressida ho popadla za bradu a přinutila ho se na ni podívat. Její ledově modré oči ho zamrazily a v samém jádru jeho bytosti.

„To díky tobě jsem si uvědomila, jak málo jsem si svých sester vážila. A jak moc mě ebují Elowyn, Analise a já jsme společně o tolik silnější. A proto,“ vycenila zuby v podlém úsměvu, „si je přivedu zpět.“

Takže se opravdu pomátla.